

[Niels Helveg Petersen]

finansministerens cirkulære af oktober i år, er yderligere skridt imod tjenestemænd, som deltog i aktioner i op til 3 timer, hvorimod der fortsat vil være en proces i gang over for tjenestemænd, der deltog i aktioner ud over 3 timer, for så vidt der er tale om det overordnede personale.

Jeg har ikke lyst til at gennemgå selve det historiske forløb, det har andre gjort, men jeg vil dog sige, at det, det drejer sig om nu, er at prøve på at skabe regler, der kunne bruges, hvis der imod forventning og imod vore ønsker atter skulle opstå situationer af denne art. Så ville det være meget ønskeligt, om der i vores lovgivning fandtes regler, der gjorde det muligt for finansministeren, for regeringen, at skabe ensartede sanktioner og forhold for de ansatte i forskellige ministerier og styrelser, og vi deltager gerne i det videre arbejde med at formulere en sådan lovgivning. Derfor deltager vi også med stor glæde i vedtagelsen af den dagsorden, som er fremsat af forespørgerne, og som jo netop i sin afslutning opfordrer regeringen til at søge udarbejdet sådanne regler. Vi ved, at regeringen er indstillet på at gøre det selv, men finder, at det er en fornuftig og god afslutning på en sag, der startede meget dramatisk, men som med vedtagelse af denne dagsorden kan slutte konstruktivt og rimeligt.

Bollmann (CD):

Arbejdsnedlæggelsen den 15. marts 1979 var en ret enestående situation, i hvert fald inden for store dele af den offentlige sektor. Der er ingen tvivl om, at det for det helt store flertal af aktionerende simpelt hen var første gang, man prøvede at nedlægge arbejdet.

Der er sagt her i dag en del om, hvor hurtigt regeringen, herunder de enkelte ministre, reagerede umiddelbart før og efter den 15. marts 1979, og alligevel stod man så her med en nærmest uoverskuelig situation ca. halvandet år efter, en situation, der tyder på, at reglerne i tjenestemandsløven uden tvivl er overholdt, men at de gældende regler tilsyneladende ikke har kunnet fungere.

Jeg vil gerne understrege, at CD ønsker tjenestemandsbegrebet opretholdt, men også, at vi anser de gennemførte aktioner o. lign. for uforenelige med dette tjenestemandsbegreb.

Derfor er vi også tilfreds med de udtalelser, der kom fra statsministeren herom.

Grunden til, at de gældende regler ikke har kunnet anvendes, er vel simpelt hen den, at man ikke har anset arbejdsnedlæggelser for mulige inden for tjenestemandsbegrebet. Hvorvidt denne mulighed så er skabt af os her i folketinget, eller om det er korpsånden – som andre var inde på – i den offentlige sektor, der er ved at forsvinde, eller der er en sammenhæng mellem de to ting, skal jeg ikke i dag give mig af med at bedømme.

Om selve cirkulæret her i oktober skal jeg kun bemærke, at vi finder det uheldigt med den forskelsbehandling, der er sket rundt omkring, og derfor har regeringen vel egentlig kun gjort en dyd af nødvendigheden. Vi kan da også godt beklage, at man har bragt sig selv i en sådan situation, men denne beklagelse skal blot fremføres med forholdsvist behersket stemmeføring.

Bortset fra enkelte af ordførerne har de fleste jo kunnet tilslutte sig den konservative dagsorden, og det kan vi også gøre fra CDs side, men det bliver, som jeg sagde før, med mest vægt på den positive holdning til tjenestemandssystemet.

Må jeg til slut på CDs vegne takke statsministeren for en klar redegørelse. Især er jeg tilfreds med løftet om ensartethed, forenkling og opretholdelse af beskyttelsen af den enkelte tjenestemand i forbindelse med den fremtidige anvendelse af reglerne for sanktion ved disciplinærsager.

Tyroll (VS):

Der synes jo at være stor samdrægtighed blandt de bærende partier herinde, så jeg vil da med det samme slå fast, at VS er modstandere af tjenestemandssystemet, modstandere af, at lønarbejdere pantsætter deres egne interesser og påtager sig en loyalitetsforpligtelse over for statslige og kommunale målsætninger, der på en række områder angriber lønarbejdernes interesser og levevilkår og beskytter borgerskabets interesser. Nedsåringerne, der foretages for øjeblikket, taler jo deres eget tydelige sprog.

Vi er også modstandere af, at aktionsretten pantsættes for at opnå en større tryghed i ansættelsen, end der kommer resten af lønarbejderne til del, eller måske for at opnå nogle pensionsmæssige fordele i forhold til an-